

Русси-шѣ и пр. *сж Славяне*. Но ако подлежаще-то на послѣднѣе-то сужденіе се стави въ отношеніе къмъ всички-тѣ раздѣленни или видовы понятія, що се съдържатъ въ негова-та родова сфера, какъ негово казуемо: то оно се зове *сужденіе събирателно*. Таково е напимѣръ сужденіе-то: *Славяне сж: Българи-шѣ, Сърби-шѣ Русси-шѣ и пр.* — Съединителни-тѣ сужденія безъ никаквы други ограниченія на казуемо-то биватъ *аналитически*, а събирателни-тѣ сужденія сж въ всякъ единъ случай *синтетически*.

б) За условно-то сужденіе.

§. 40.

Условно сужденіе е то, въ кое-то разумъ-тъ явява една нерѣшителност на мисляне-то за подлежаще-то и показва че единъ извѣстенъ бѣлягъ тогава само може да се отнесе къмъ него, като казуемо, кога оно въ съдържанье-то си има условіе на туй отношеніе; напимѣръ: ако въ Българи-тѣ се пробуди *въобще* народно чюство; то они могатъ да иматъ и народно Духовенство. —

При внимателно-то разглѣданье на условни-тѣ сужденія, мы забѣлежывамы че казуемо-то не се относя въ тѣхъ непосредственно къмъ подлежаще-то; понеже оно не се намира въ число-то на бѣляци-тѣ му, като особенно и независимо понятіе, но че подлежаще-то може *шжй* да се ограничи, што въ слѣдетвіе на туй ограниченіе да влѣзе въ связь съ него. — Таково едно ограниченіе на подлежаще-то називава се *основаніе* условнаго сужденія и в якога оно посредствова между подлежаще-то и казуемо-то. По тѣзи причинъ условно-то сужденіе въ всякъ